

РЕШЕНИЕ

№ 24791

гр. София, 18.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 23.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9958** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „КИЛТЕКС“ ЕООД срещу РА № Р-22220222001352-091-001/24.08.2023 г., издаден от органите по приходите при ТД на НАП [населено място], в частта, с която е потвърден с Решение № 1615/17.11.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място].

Жалбоподателят счита, че РА е незаконосъобразен в потвърдената с решението на директора на дирекция ОДОП част, тъй като не са обсъдени дадените от „Джуди- Красимир Лазаров и сие“ ООД обяснения, че транспортът до Република Германия е осъществен чрез специализиран автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . Въпросните специализирани автомобили на превозвача са клас до 3.5 тона и минават през контролно пропускателните пунктове като „леки автомобили“ и не всички се записват като преминават, тъй като граничните станции нямат задължения в тази насока. Погрешни и неправилни са констатациите и съжденията на ревизиращия екип, при и по повод приложените писмени доказателства, досежно факта на регистриране на процесния автомобил в Република Германия на 11.03.2022 година, видно от талоните за регистрация, което е доказателство за осъществената ВОД. Проверяващия екип извежда напълно погрешни изводи, че процесният автомобил е бил регистриран едновременно в Германия и в България на една и съща дата, а именно на 16.03.2022 година, което е абсурдно. Ревизионния екип не анализира по никакъв начин съставения от страните по сделката приемо-предавателен протокол, доказващ извършване на предаването и представените от СДВР направление „Пътна полиция на Столична дирекция“ писмени доказателства, изброени в 14 точки на страница 33 от ревизионния доклад,

които доказват, че процесният автомобил е напуснал страната. Ревизионният акт е незаконосъобразен и в частта, в която е отказано да се признае правото на приспадане на данъчен кредит по фактура за закупен лек автомобил А. А 8 50 TDI. Неправилни са и констатациите за необходимостта от начисляване на данък лични нужди за лек автомобил М. Б. ГЛС 400. Липсват доказателства, че автомобилът реално е използван за лични нужди.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата и представя писмена защита. Претендира присъждане на направените разноски по представен при първоначалното разглеждане на делото списък в размер на 6540 лева адвокатско възнаграждение и възнаграждение за вещо лице в размер на ...лв

Ответникът се представлява от юрк. Г., който оспорва жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на събраните доказателства, като разгледа становищата и възраженията на страните, съдът установява от фактическа страна и съответно на установеното, намира от правна страна следното:

Със заповед от 21.03.2022г. е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя за определяне на задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периода януари 2018 г. – декември 2021 г. ; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях отношения за периода януари 2018 г. – декември 2021 г. ; за задължения по ЗДДС за периода януари 2018 г. – 28.02.2022 г. ; за задължения за осигурители Държавното обществено осигуряване за периода януари 2018 г. – декември 2021 г. ; за задължения за осигурители Здравно осигуряване за периода януари 2018 г. – декември 2021 г. ; за задължения за осигурители универсален пенсионен фонд за периода януари 2018 г. – декември 2021 г. Заповедите са издадени от М. А. К. – началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

С решение № Р-22220222001352-098-001/25.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., на основание чл.7, ал.3 от ДОПК преписката е иззета от М. А. К. и възложена на Д. В. Плевенска. В тази хипотеза определен в закона горестоящ орган може да иземе разглеждането и решаването на конкретен въпрос или преписка от компетентния орган по приходите, съответно от публичния изпълнител, в случаите когато са налице основания за отвод или самоотвод, както и в случаите на трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения или невъзможност, произтичаща от промяна в длъжността на органа по приходите, съответно публичния изпълнител, водеща до отпадане на компетентността, и да възложи правомощията по разглеждането и решаването им на друг орган, съответно публичен изпълнител, равен по степен на този, от когото е иззета преписката или въпросът. При повторното разглеждане на делото пред АССГ са представени всички заповеди за компетентност, включително и длъжностни характеристики и заповеди за преназначаване на Д. В. Плевенска и М. А. К.. Със заповед №2847/19.10.2022г. тя е преназначена от длъжност „Главен инспектор по приходите“ на длъжност „Началник на сектор“, а със заповед №2846/19.10.2022г. М. А. К. е преназначена от длъжност началник сектор в дирекция „Контрол“, отдел „Ревизии“, сектор „Ревизии“ на длъжността „Главен инспектор по приходите“ в същия отдел и сектор. Доказва се от приложените заповеди промяна в длъжността на органа по приходите, водеща до отпадане на компетентността, и необходимост да се възложат правомощията на друг орган, равен по степен на този, от когото е иззета преписката.

За резултатите от ревизията е съставен РД № Р-22220222001352-092-001/18.01.2023г. Подадено е възражение вх. № 78-01-19 1/30.01.2023г., което не е уважено. Ревизията приключва с РА № Р-22220222001352-091-001/24.08.2023г., издаден от Д. В. Плевенска – главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., и И. В. А. - инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на

ревизията. РА е връчен на 25.08.2023 г.

С РА са установени задължения на жалбоподателя, които са потвърдени с Решение № 1615/17.11.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място] и са предмет на оспорване по настоящото производство, както следва:

1. На основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС във вр. чл. 66, ал. 1 от ЗДДС във вр. чл. 53, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС за периода януари 2022г. жалбоподателят декларира вътреобщностна доставка по чл. 7, ал. 1 от ЗДДС с нулева ставка, въз основа на договор за продажба от 23.12.2021г. на МПС „мерцедес ГЛС“ с продавач жалбоподателя и купувач немското дружество MM GmbH с VIN DE815317132 и фактура № 510/18.01.2022 г. с данъчна основа 60 000 евро или 117 349,80 лв.

За приложението на ал. 1 от чл. 53 от ЗДДС, втората алинея изисква доставчикът да разполага кумулативно с документ за доставката, определен с ППЗДДС, както и транспортен документ. Жалбоподателят разполага с първия изискван кумулативно документ по чл. 45, т. 1, б. „а“ от ППЗДДС - фактура за доставката, която съдържа идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден от друга държава членка, под който номер му е извършена доставката. Данъчните органи не приемат, че жалбоподателят притежава втория кумулативно изискван документ по чл. 53, ал. 2 от ЗДДС във вр. чл. 45, т. 2, б. „а“ от ППЗДДС – транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя; в писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество.

В хода на ревизията са представени освен процесната фактура № 510/18.01.2022 г., договорът за покупко-продажба от 23.12.2021г. , според който уговорената цена е 60 000 евро без ДДС, като всички дължими данъци и такси и разходи по прехвърлянето на МПС са за сметка на купувача, приемо-предавателен протокол, товарителница ЧМР, документ за регистрация на доставения автомобил на немски език, предварителен договор за продажба на МПС от 23.12.2021г. и поръчка. Превозвачът „ДЖУДИ-КРАСИМИР ЛАЗАРОВ И СИЕ“ ООД е представил фактура № [ЕГН]/02.06.2022г., издадена на купувача MM GmbH с VIN DE815317132 с данъчна основа 391,17 лв. и предмет – транспорт на продавания автомобил и банково извлечение за плащането й. Превозвачът заявява, че автомобилът е превозен на 09.03.2022г. с автомобил с рег. [рег.номер на МПС] от [населено място] до [населено място] и на 11.03.2022 г. с автомобил с рег. [рег.номер на МПС] от [населено място] до Германия. Данъчните органи са установили, че за превоза получателят MM GmbH с VIN DE815317132 е издал фактура №[ЕИК]/02.06.2022г. Установено е, че превозът с автомобил с рег. [рег.номер на МПС] от [населено място] до Германия е извършен фактически от А. К.. Във връзка с превоза данъчните органи са събрали различни пътни документи, като пътни листа, винетки за такси за превоз, командировъчни заповеди, изплащане на командировъчните и др. Установено е, че доставяното МПС е регистрирано в Германия на 11.03.2022г. /л. 123 от делото/, а след това купувачът MM GmbH с VIN DE815317132 продава на „ММ АУТО“ ЕООД автомобила за сумата от 61 000 евро, като са представени и документи за превоза на автомобила обратно от Германия до България – товарителница ЧМР с изпращач MM GmbH с VIN DE815317132, получател на „ММ АУТО“ ЕООД и превозвач „ДЖУДИ-КРАСИМИР ЛАЗАРОВ И СИЕ“ ООД. Посочено е, че автомобилът е получен на 16.03.2022.

Настоящата съдебна инстанция споделя изводите на данъчните органи, че жалбоподателят

разполага с надлежно оформената фактура № 510/18.01.2022г. – първият необходим документ, но не се приема за безспорно доказано наличието на транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя. Приемо-предавателния протокол и товарителницата ЧМР, обосноваващи движението на стоката от България до Германия и обратно в рамките на няколко дни са частни документи, на които данъчните органи противопоставят установеното след проверка в системата VIES, че получателят MM GmbH с VIN DE815317132 не е декларирал доставката по процесната фактура № 510/18.01.2022 г. и тя не е обложена в Германия. Правилата на 7, ал. 1 от ЗДДС, чл. 53 от ЗДДС и чл. 45 от ППЗДДС определят ред за облагането с ДДС при международни в рамките на ЕС доставки и избягването на двойното облагане. Действително, тези правила не поставят като условие за облагане със ставка 0 на доставката, облагането в държавата по получаване на стоката, нито декларирането на доставката, но тези обстоятелства, могат да са част от система доказателства, които установяват липсата на реална доставка, което е първото изискване за прилагане на ставка 0. Част от тази система е и установеното от данъчните органи, че товарителницата ЧМР не е попълнена по редовно, като липсват попълнени конкретни клетки. Съдът не приема възраженията на жалбоподателя, че непопълването на отделни клетки от ЧМР се дължало на химизираната хартия и трудното отбелязване на химикала върху нея. Също съществен факт е, че превозвачът „ДЖУДИ-КРАСИМИР ЛАЗАРОВ И СИЕ“ ООД заявява, че автомобилът е превозен на 09.03.2022 г. с автомобил с рег. [рег.номер на МПС] от [населено място] до [населено място] и на 11.03.2022 г. с автомобил с рег. [рег.номер на МПС] от [населено място] до Германия, а в товарителницата ЧМР, която е следвало да придружава стоката до Германия е посочено МПС-то с рег. [рег.номер на МПС]. След справка в информационните масиви на МВР и Агенция „МИТНИЦИ“, Данъчните органи са установили, че за периода 01.11.2021 г. – 15.03.2022 г. няма данни и за двете МПС-та с рег. [рег.номер на МПС] № и рег. [рег.номер на МПС] да са преминавали границата на държавата. Правилно данъчните органи са взели предвид, че жалбоподателят няма надеждни документи по чл. 53, ал. 2, т. 2 от ЗДДС във р. чл. 45, т. 2 от ППЗДДС, които удостоверяват, че МПС действително е доставено в Германия. Законосъобразно е начислен ДДС в размер на 23 469,96 лв. върху данъчната основа от 60 000 евро или 117 349,80 лв. Правилно с решението на директора на ДОДОП е изменен РА, като за периода януари 2022г. ДДС за възстановяване в размер на 26 044,67 лв., е определен на ДДС за възстановяване в размер на 29 956,33 лв.

В подкрепа на горното е и заключението на вещото лице по назначената при повторното разглеждане на делото съдебно – счетоводна експертиза. Експертизата е установила наличие на счетоводни сметки в „Хронологии на счетоводните операции“, които не са налични в регистри „Оборотна ведомост“ за същите отчетни периоди. Жалбоподателят не е предоставил на Експертизата аналитични оборотни ведомости по счетоводните сметки, от които да се види връзката - ако има такава, между сметките установени в хронологиите и синтетичните сметки в оборотните ведомости. Заключението на експертизата е, че счетоводството частично не е водено надлежно, досежно счетоводното отразяване на процесиите фактури. Експертизата е констатирала и детайлно описала несъответствия между счетоводни сметки в „Хронологии на счетоводните операции“ и регистри „Оборотна ведомост“. Дори да представляват грешки, след като съществуват тези счетоводните операции, те биха могли да бъдат коригирани съгласно изискванията на приложимите Н. Липсва, според вещото лице счетоводен запис относно ДДС по фактура № [ЕГН] от 06.03.2019 година с доставчик: MM GMBH, VIN: DE815317132, за покупка на лек автомобил А. на стойност 119 305.63 лева. Взета е счетоводна операция за начисляване на

ДДС, след което е взета обратната операция, което по същество го нетира. Същевременно ДДС е включен Дневник за покупки за месец март 2019 година. Жалбоподателят не е представил на Експертизата утвърден от ръководителя на дружеството индивидуален сметкоплан, който би следвало да има съгласно изискванията на чл.И, ал.1, т.5 от ЗС. Поради тази причина Експертизата не може да потвърди съответствие на счетоводните записи с прилагания индивидуален сметкоплан на дружеството. Счетоводните записи за спорните сделки във връзка с ВОД частично отговарят на изискванията на ЗС и отговарят на изискването на чл. 45 от ППЗДДС. Записите в счетоводството съответстват на декларирания пред НАП данни с изключение на ДДС на стойност 23 861.13 лева, включен в Дневник за покупки за месец март 2019 година с данъчна основа 119 305.60 лева по фактура № 000000000001 /06.03.2019 година, за който счетоводната операция е нетирана.

2. На основание чл. 82, ал. 1 от ЗДДС във вр. чл. 9, ал. 3, т. 2 от ЗДДС, чл. 25, ал. 3, т. 7 от ЗДДС и чл. 86, ал. 2 от ЗДДС, за данъчните периоди от месец август 2021 г. до февруари 2022 г. е начислен ДДС в размер на 6 052,60 лв. за придобиването на ползван за лични нужди лек автомобил „мерцедес ГЛС 400“. Данъчните органи са установили, че жалбоподателят е ползвал право на приспадане на данъчен кредит за покупката на автомобила по фактура № 1/02.08.2021 г. с ДО 159 400,10 лв. и ДДС 31 880,03 лв., издадена от продавача MM GmbH с VIN DE815317132 Германия. МПС е декларирано не като лек автомобил по смисъла на §1, т. 18 от ДРЗДДС, а като товарен, за да обслужва основната търговска дейност на жалбоподателя – търговия с храни на едро. Покупката е декларирана като вътреобщностна продажба в отчетните регистри за август 2021 г. с протокол по чл. 117, ал. 1 от ЗДДС № 4/02.08.2021г. Самият жалбоподател е посочил пред данъчните органи в представена от него справка, че МПС се ползва за лични нужди. При тези факти, правилно данъчните органи приемат, че е налице доставка на услуга по смисъла на чл. 9, ал. 3, т. 2 от ЗДДС, според която за възмездна доставка на услуга, съответно следваща да се обложи по ЗДДС, се смята безвъзмездното предоставяне на услуга за лични нужди на данъчно задълженото физическо лице на собственика, на работниците и служителите или по-общо за цели, различни от независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице, и жалбоподателят дължи ДДС на основание чл. 82, ал. 1 от ЗДДС във вр. чл. 9, ал. 3, т. 2 от ЗДДС, чл. 25, ал. 3, т. 7 от ЗДДС и чл. 86, ал. 2 от ЗДДС. Правилно данъчните органи са определили данъчната основа по реда на чл. 27, ал. 2 от ЗДДС, тъй като през ревизираните и следващи периоди жалбоподателят не е начислил ДДС за доставки на стоки или услуги за лични нужди.

3. През данъчен период март 2019 г. жалбоподателят е ползвал правото на пълен данъчен кредит за лек автомобил ауди А8. Покупката е декларирана като вътреобщностна продажба в отчетните регистри за март 2019 г. с протокол по чл. 117, ал. 1 от ЗДДС № 1/06.03.2019 г. с данъчна основа 119 305,63 лв. и ДДС 23 861,13 лв. и с продавач MM GmbH с VIN DE815317132 Германия. Жалбоподателят е представил на данъчните органи справка за предназначението на МПС, в която е посочено, че се ползва за лични нужди. В представеното Свидетелство за регистрация е посочено, че автомобилът е с 4+1 места за сядане. Следователно, правилно и законосъобразно, на основание 70, ал. 1, т. 2 във вр. чл. 84 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано правото да ползва данъчен кредит в размер на 23 861,13 лв. за периода март 2019 г.

4. Данъчните органи са коригирали ГДД-ции по чл. 92 от ЗКПО, подадени от жалбоподателя, на основание чл. 26, т. 2 във вр. чл. 10 от ЗКПО,
-за периода 2018 г. със сумата от 30 195,33 лв. разходи и е установен корпоративен данък в размер на 16 519,53лв;
-за 2019г. финансовият резултат е увеличен със сумата 10 000лв. разходи по кредита на сметка 304 „Стоки“ и със сумата 22 369,81лв. – данъчно признати разходи за

амортизация на лек автомобил А. с рег. [рег.номер на МПС] , установен е корпоративен данък в размер на 5 391,56лв.

-30 2020г. финансовият резултат е увеличен на основание чл.54, ал.1 от ЗКПО със сумата 29 826,41лв. – данъчно признати разходи за амортизация на лек автомобил А. с рег. [рег.номер на МПС] , установен е корпоративен данък в размер на 10 136,15лв.

-за 2021г. финансовият резултат е увеличен със сумата 21 836,41лв. – данъчно признати разходи за амортизация на описаните автомобили. Установен е корпоративен данък в размер на 11 174,45лв.

Съгласно чл. 26, т. 2 от ЗКПО, не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, които не са документално обосновани по смисъла на закона. Данъчните органи са установили, че жалбоподателят притежава автомобили „тойота авенсис“, „мерцедес ГЛС 400“, „тойота корола“, „ауди А8“. За посочените МПС жалбоподателят отчита амортизационни разходи за 2019 г. – 22 369,81 лв. , за 2020 г. – 29 826,41 лв. , за 2021 г. - 46 126,43 лв. Жалбоподателят е представил на данъчните органи справка за предназначението на МПС-та, в която е посочено, че се ползват за лични нужди. Следователно, правилно данъчните органи, на основание чл. 26, т. 1 във вр. чл. 54, ал. 1 от ЗКПО, са коригирали ГДД по чл. 92 от ЗКПО с посочените суми за посочените периоди. Съгласно чл. 26, т. 1 от ЗКПО счетоводни разходи за амортизации на активи не свързани с основната дейност на данъчнозадълженото лице не се признават за данъчни цели и на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО с тях се увеличава счетоводният финансов резултат за данъчни цели. Същото правило се извежда и от разпоредбите на чл. 54, ал. 1 и ал. 2 от ЗКПО, според които за данъчни цели се признават само разходи за амортизации на активи, за които се води амортизационен план и определени по реда на глава 10 от ЗКПО. При липса на първични счетоводни документи и липса на доказателства, представени от ревизираното лице, че автомобилите се използват за стопанската дейност на дружеството и от ползването им то е извлякло някаква икономическа полза, напротив представена е справка, че се използват за лични нужди, правилни са корекциите и непризнаването за данъчни цели на годишните данъчни амортизации за процесните активи.

5. Данъчните органи са установили, че за 2019 г. жалбоподателят не е внасял суми за авансови вноски. Установили са, че съгласно чл. 85 от ЗКПО задълженото лице дължи тримесечни авансови вноски, които не са били внасяни. Когато 75 % от дължимият корпоративен данък надвиши с над 20 % определените тримесечни авансови вноски за съответната година, се дължи лихва на основание чл. 89 от ЗКПО. За 2019 г. е установен дължим корпоративен данък от 2 155,58 лв., върху която сума се дължи лихва в размер на 1 616,68 лв. /2 155,58 x 75 %/ и лихва в размер на 95,22 лв. за периода 16.04.2019 г. – 31.12.2019 г. Изложеното не се оспори и опроверга в съдебното производство.

Предвид гореизложеното, РА в оспорената част е издаден от компетентен орган, при спазване на административнопроцесуалните правила и правилно приложение на материалния закон, поради което жалбата следва да се отхвърли изцяло.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 2 и изр. 3 от ДОПК във вр. чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 4 663 лв. (при материален интерес от 50 171 лв.)

Така мотивиран, АССГ 11 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на „КИЛТЕКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу РА № Р-22220222001352-091-001/24.08.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място], в частта, с която е потвърден с Решение № 1615/17.11.2023г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място].

ОСЪЖДА жалбоподателя „КИЛТЕКС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ юрисконсултско възнаграждение в размер на 4 663 /четири хиляди шестстотин шестдесет и три/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: